

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 1 października 2018 r.
(OR. en)

12617/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0334 (NLE)

FISC 382
ECOFIN 853

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 652 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY upoważniającej
Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego
odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego
systemu podatku od wartości dodanej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 652 final.

Załącznik: COM(2018) 652 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2018
COM(2018) 652 final

2018/0334 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 27 kwietnia 2018 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 16 i 168 dyrektywy VAT. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT, pismem z dnia 11 czerwca 2018 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. Komisja zawiadomiła Zjednoczone Królestwo, że posiada wszystkie informacje niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 168 dyrektywy VAT stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi nabyte na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Art. 16 tej samej dyrektywy wymaga, by wykorzystanie przez podatnika towarów stanowiących część majątku jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników było uznawane za odpłatną dostawę towarów, w przypadkach gdy VAT od powyższych towarów lub ich części podlegał w całości lub w części odliczeniu. System ten pozwala na odzyskanie pierwotnie odliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów wykorzystywanych do celów prywatnych.

W przypadku samochodów służbowych, częściowo wykorzystywanych do celów prywatnych (innych niż działalność gospodarcza), obliczenie na mocy przywołanych przepisów wydatków związanych z wykorzystaniem pojazdu do celów prywatnych oraz odpowiednie pobranie podatku często przysparza trudności.

W związku z tym Zjednoczone Królestwo wprowadziło specjalny system zryczałtowanego opodatkowania w odniesieniu do pojazdów wykorzystywanych do celów prywatnych, który został zatwierdzony decyzją Rady 86/356/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do stosowania środków ryczałtowych w odniesieniu do niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej pobieranego od wydatków na paliwo do samochodów służbowych¹; system ten opierał się na pojemności silnika i rodzaju paliwa.

To pierwotne odstępstwo zostało zniesione i zastąpione decyzją Rady 2006/659/WE z dnia 25 września 2006 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych², którą wprowadzono zryczałtowaną stawkę opodatkowania w odniesieniu do wykorzystania samochodów w celach prywatnych opartą na wskaźniku

¹ Dz.U. L 212 z 2.8.1986, s. 35.

² Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 15.

emisji CO₂. Ta ostatnia decyzja Rady została zastąpiona decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2109 z dnia 17 listopada 2015 r.³, która wygasa z dniem 31 grudnia 2018 r.

System ten opiera się na założeniu, że istnieje bezpośredni związek między wielkością emisji a ilością zużytego paliwa, jako że wyższe emisje odpowiadają większemu zużyciu paliwa. Na podstawie wskaźników emisji oblicza się zużycie paliwa na kilometr, a następnie kompiluje te dane ze średnim przebiegiem dla celów prywatnych określonym na podstawie danych dotyczących podatku bezpośredniego oraz z ceną detaliczną paliwa. Pozwala to obliczyć kwotę wydatków na cele prywatne, które odpowiadają kwocie VAT z tytułu wykorzystywania pojazdu w celach prywatnych. System ten jest dobrowolny, podatnicy mogą bowiem podjąć decyzję o nieodzyskiwaniu podatku VAT od paliwa.

Zgodnie z wymogami art. 4 decyzji (UE) 2015/2109 Zjednoczone Królestwo przedstawiło Komisji sprawozdanie zawierające przegląd stosowania przedmiotowego środka. Według Zjednoczonego Królestwa system ten okazał się precyzyjny i doprowadził do znacznych uproszczeń zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla administracji podatkowej. Zjednoczone Królestwo twierdzi też, że system ten zapewnia podatnikom pewność prawa, oferując uproszczoną metodę, którą można stosować w celu rozliczania podatku VAT od paliwa wykorzystanego do celów prywatnych.

Na tej podstawie Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o upoważnienie go do dalszego stosowania tego odstępstwa do dnia 31 grudnia 2020 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia podatku VAT. Do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wszystkich wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia VAT związanego z samochodami osobowymi.

Bez uszczerbku dla wcześniejszych inicjatyw mających na celu ustanowienie przepisów określających kategorie wydatków, które mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia⁴, takie odstępstwo jest właściwe w oczekiwaniu na harmonizację odnośnych przepisów na szczeblu UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepisy dyrektywy VAT, na których oparty jest niniejszy wniosek, wchodzi on w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

³ Dz.U. L 305 z 21.11.2015, s. 49–50.

⁴ COM (2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany w dniu 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21.5.2014, s. 3).

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie procedury poboru VAT. Wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne w celu uproszczenia poboru podatku VAT w konkretnym sektorze.

Podatnicy korzystają z tego systemu na zasadzie dobrowolności.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest ponadto najbardziej właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczący decyzji ma na celu uproszczenie poboru VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów służbowych wykorzystywanych częściowo do celów innych niż działalność gospodarcza, jego potencjalne skutki są zatem pozytywne.

W przypadku podatników, którzy zdecydują się korzystać z przedmiotowego systemu, środek zmniejsza obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dzięki zniesieniu obowiązku prowadzenia szczegółowej ewidencji przebiegu każdego samochodu służbowego do celów VAT. Dopełnienie wymogów w zakresie prowadzenia takiej ewidencji może być czasochłonne i wymogi te często prowadzą do znacznych obciążeń administracyjnych przy stosunkowo małych kwotach podatku. Przedmiotowe uproszczenie zmniejszy również obciążenie administracji podatkowej, która w przeciwnym wypadku byłaby zobowiązana przeprowadzać liczne kontrole indywidualne.

W każdym wypadku skutki stosowania środka będą jednak ograniczone ze względu na wąski zakres odstępstwa i ograniczony czas jego stosowania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

W niniejszym wniosku przewidziano klauzulę wygaśnięcia; automatyczny termin upływa w dniu 31 grudnia 2020 r.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 16 i 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2006/659/WE² Zjednoczone Królestwo upoważniono do stosowania szczególnych środków upraszczających w celu ryczałtowego obliczania wartości proporcjonalnej niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów służbowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Przedmiotowy system, z którego podatnicy korzystają na zasadzie dobrowolności, opiera się na poziomie emisji dwutlenku węgla (CO₂) dla danego samochodu, istnieje bowiem proporcjonalna zależność między poziomem emisji a zużyciem paliwa, czyli wydatkami na paliwo.
- (2) Decyzja Rady 2006/659/WE została zastąpiona decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2109³, która wygasa z dniem 31 grudnia 2018 r.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 27 kwietnia 2018 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka do dnia 31 grudnia 2020.
- (4) Pismem z dnia 11 czerwca 2018 r. Komisja przekazała wniosek złożony przez Zjednoczone Królestwo pozostałym państwom członkowskim. Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Zgodnie z wymogami art. 4 decyzji wykonawczej (UE) 2015/2109 Zjednoczone Królestwo przedstawiło sprawozdanie zawierające przegląd stosowania szczególnego

¹ [Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.](#)

² Decyzja Rady 2006/659/WE z dnia 25 września 2006 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 15).

³ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2109 z dnia 17 listopada 2015 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 305 z 21.11.2015, s. 49).

środka. Zjednoczone Królestwo twierdzi, że istniejący system umożliwił skuteczne uproszczenie, zarówno dla podatników, jak i dla administracji podatkowej, procedury poboru VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów służbowych.

- (6) Właściwe jest zatem upoważnienie Zjednoczonego Królestwa do stosowania środka do dnia 31 grudnia 2020 r. Należy jednak zauważyć, że w dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii, zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, co oznacza, że całe unijne prawo pierwotne i wtórne przestanie się stosować do Zjednoczonego Królestwa w dniu 30 marca 2019 r. o godz. 00.00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”), chyba że w ratyfikowanej umowie o wystąpieniu zawartej między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem zostanie ustalona inna data. W takim przypadku niniejsza decyzja również przestanie obowiązywać.
- (7) Odstępstwo nie będzie miało negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 16 i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Zjednoczone Królestwo, w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., do obliczania na zasadach ryczałtowych wartości proporcjonalnej podatku od wartości dodanej w odniesieniu do wydatków na paliwo wykorzystywane w celach prywatnych w samochodach służbowych.

Artykuł 2

Wartość proporcjonalną podatku, o której mowa w art. 1, wyraża się w wartościach stałych, ustalonych na podstawie poziomu emisji CO₂, odpowiadającego zużyciu paliwa, dla danego rodzaju pojazdu. Zjednoczone Królestwo dostosowuje corocznie wartości stałe w celu uwzględnienia zmian w średnich kosztach paliwa.

Artykuł 3

Korzystanie przez podatników z systemu ustanowionego na podstawie niniejszej decyzji odbywa się na zasadzie dobrowolności.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*